

عنوان مقاله:

مبانی و اصول حاکم بر تایم شرینگ (مالکیت زمانی) و تأثیر آن بر سرمایه گذاری داخلی و خارجی

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی حسابداری و مدیریت (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسنده:

رشید اسلام نیا - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات گروه حقوق خصوصی، زاهدان، ایران

خلاصه مقاله:

تایم شرینگ یا مالکیت زمانی یا دوره ای و تقطیعی، از اواسط دهه 1370 در ایران رواج یافته است. به جهت گسترش قراردادهای مالکیت زمانی و تأثیر فزاینده آن در توسعه و آبادانی کشور و جلب و جذب سرمایه های داخلی و خارجی و همچنین به دلیل جذابیت قراردادهای یاد شده و عدم وحدت نظر میان حقوقدانان و فقها در خصوص ماهیت حقوقی آن، ضرورت طرح مقاله حاضر معلوم می گردد. یکی از مسایل بسیار حایز اهمیت در حقوق ایران، برخورد و رو در رویی قواعد و مقررات داخلی و فقه اسلامی از یک طرف با مسایل جدید و بی بدیلی است که از طرف دیگر توسط اتباع کشور یا افراد خارجی مطرح می گردد. در این مقاله سعی شده تا آنجا که امکان دارد، تعریف قابل درکی از تأسیس حقوقی یاد شده ارایه و متعاقباً به تاریخ نگاری آن پرداخته شود.

کلمات کلیدی:

مالکیت زمانی، مہایات، اموال منقول و غیر منقول، جلب سرمایه گذاری داخلی و خارجی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/392717>

